

A bírálóbizottság értékelése

Bódi Katalin összetett textológiai és filológiai feladatot vállalt akadémiai doktori művében: Kazinczy Ferenc *Dolgozások periodicus írásokban* című forrásegyüttesének kritikai kiadását. Az író szerteágazó életművében a különböző folyóiratokban közölt írások nem alkotnak egységes rendszert, hiszen eltérő alkotói szakaszokban és életrajzi helyzetben keletkeztek. Egy részük recenzió vagy kritika műfajú, mások szaktanulmánynak vagy vitacikknek minősíthetők, de vannak nekrológok és vegyes műfajúak is. Indikátorként jellemzik az egykorú magyar irodalmi lapok, kisebb részt a német sajtó viszonyait. A kötetbe rendezett 197 írás textológiai háttere sem összehasonlítható, hiszen sokak forráskézirata hiányzik, így a kutató csak a nyomtatott szövegállapotra hagyatkozhat. A szerzői attribúció szintén gyakran hipotetikus a magyar és német sajtóban egyaránt jellemző névtelen közlések miatt. Mindezek arra figyelmeztetnek: nem lehet kontextusvesztés nélkül kiszakítani a környezetükből Kazinczy folyóiratközleményeit.

A kötet kronológiai rendet követ, illetve rekonstruál, s több olyan Kazinczy-szöveget újraközi, amelyek kritikai kiadása más kötetekben már hozzáférhető, de innen sem mellőzhetők. A jegyzeteket tanulmány vezeti be, valamint több áttekintő segédlet, például *Kazinczy és a sajtó* címmel. A közreadás módszertana összhangban van a Kazinczy kritikai kiadás elveivel, s a nyomtatott változaton túl a hálózati kiadás adatszerkezetét is előkészíti. Így létrejöhét egy teljes mutató a folyóiratokban megjelent összes Kazinczy-közleményről, láthatóvá téve a párhuzamosan zajló projekteket.

A kutatás fő eredményei: a kiadás új perspektívát kínál a Kazinczy-életmű tanulmányozására a sajtó- és nyilvánosságtörténet szempontjából. Új forrásokkal és összefüggésekkel bővíti az ismereteket, főként Kazinczy kapcsolathálójára és a korabeli esztétikai és művészettörténeti gondolkodásra vonatkozóan. Az értekezés jelentősen árnyalja a Kazinczy-portrét, az *ízlésújítás* fogalmát.